S hlavou ve hvězdách

Některé rozhovory vyžadují důslednou přípravu, jiné si žádají nekonečnou trpělivost. Když však proti vám usedne host, se kterým je potěšením a obohacením si povídat, celý rozhovor dostává úplně jinou dimenzi. Vše jde takříkajíc samo, příjemně a přirozeně. Nakonec posuďte sami.
Již více jak rok modeluje tvář tohoto časopisu, osobně se pečlivě věnuje každému novému vydání. Sama připravuje astrologickou rubriku, znáte ji i z mnoha dalších článků a také rozhovory bývají její doménou. V tuto chvíli však sedí na opačné straně. Do pomyslného křesla pro hosta dnes usedla paní Pavla Vojířová, astroložka a šéfredaktorka časopisu Nová Regena.

Paní šéfredaktorko, rozhovory ve vašem časopise jsou převážně vaším privilegiem, jaké to je, být teď na té opačné straně?
Je to pro mě rozhodně nezvyklé. Vždyť jsem právě tím, kdo se ptá, ať už mám připravené otázky, které mě samotnou u konkrétní osobnosti zajímají, či co si myslím, že by mohlo zajímat čtenáře obecněji, anebo jen okruhy a témata a rozhovor necháme přirozeně plynout… Většinou, ať už zaměřením časopisu, tak mým vlastním, se ptám na věci spojené s péčí o zdraví, na duchovní témata a osobně filozofické náhledy, na ezoterickou oblast. Nejde vytrhnout jen posedlost péčí o zdraví či boj s konkrétní nemocí. Je třeba se starat o své tělo i svou duši, tyto oblasti nelze oddělit. Kde je nemocná duše, chřadne i tělo a naopak, kde nás fyzicky trápí nemoc, odráží se to i na stavu mysli. Je třeba hledat souvislosti, provázanost. Výhoda toho, kdo se ptá, je zůstat v pozadí. Ale i svými otázkami o sobě můžete dost prozradit…

To ano, nejenom co čteme, vypovídá o tom, jací jsme. A podle čeho posuzujete druhé vy? Já třeba hodně věřím ve skutky.
Tak to je výborná otázka. Podle čeho posuzujete… Na jedné straně bych ráda řekla, že souhlasím, také věřím ve skutky, činy. Ony za nás mluví, a rozhodně bych si přála, aby byly správné, čisté, ušlechtilé a dobré. Ale potřebujeme i tu protiváhu. Kdybychom nepoznali smutek, nemoc, zklamání, nemohli bychom si vážit toho dobrého, pravdivého a správného. Jako všechno v přírodě má svůj rytmus, nádech a výdech, stah a uvolnění, den a noc, světlo a tma, tak potřebujeme i ty špatné činy nebo prožitky smutku, zklamání, zrady, k rozlišování a odpíchnutí se od nich směrem výš, k tomu pravdivému a lepšímu. Jen bych si pochopitelně přála, aby toho dobrého bylo nepoměrně víc… Ale to už souvisí se současnou situací v ČR i ve světě vůbec, a s kolektivním směřováním a vědomím… A ještě bych se vrátila ke slovu „posuzovat“. Je to mistrovský kousek, naučit se nesoudit a neposuzovat. Jako astroložka „vidím“ do spousty lidí, tedy přesněji – nahlížím do jejich charakterových vlastností, daností, jedinečností, do jejich potenciálu. A právě skrze astrologii jsem si uvědomila, jak to v tom horoskopovém diagramu zrození má rozloženo každý jinak, jak je svébytný, originální, jedinečný. Nelze hodnotit, zda dobrý či špatný… protože – kdo to posoudí? Co jednomu přijde úžasná vlastnost, jiného irituje a dráždí. Co jednomu nese úspěch, dalšímu škodí…je to tak individuální!

Čtenáře bude jistě zajímat, co vás k astrologii přivedlo.
Vztahy s druhými lidmi. Zajímalo mě, kde jsou ještě jinde dané ty odlišnosti, nejen v genetice, výchově a prostředí. Nerozuměla jsem tomu, proč se s jedním člověkem domluvíte beze slov, cítíte porozumění či souznění, a jinému můžete vysvětlovat, kreslit a on vám nerozumí. Myslím hlavně soukromé vztahy, s rodinou, s blízkými. V práci to má nějaký řád, formu, předpisy, ale v osobních vztazích daleko více vystupují emoce, nároky, očekávání. Hledala jsem systém, který by mi to objasnil. Vzpomněla jsem si na spolužačku z vyššího ročníku, o které se říkalo, že dělá horoskopy, že ví, co lidi čeká a jací jsou. Nevěděla jsem, co to je, ale fascinovalo mě to a znělo mi to tajemně. Začala jsem v knihkupectvích nahlížet do astrologických knížek. Nejdřív mi ty klikyháky v nich přišly úplně nesrozumitelné a nechala jsem to zase být. Ale jednoho dne, tedy jedné noci se mi zdálo, že jdu do knihkupectví a sahám po knize. Byl to tak nutkavý sen, že jsem druhý den ráno vstala, přišla do knihkupectví a intuitivně sáhla po jedné astrologické knize. Byla to ta „správná“. Ponořila jsem se do ní a bylo to. Začala jsem zkoumat svůj horoskop, rodinu a známé. Ale pořád jsem to neuměla správně uchopit, tak jsem hledala učitele a prošla různými kurzy. Takže k astrologii mě při-

4-7.indd 4 21.11.2011 16:48:53

vedla hlavně touha porozumět sobě a druhým, poznat jejich řídící principy.

Nežli se o astrologii rozpovídáme, nechcete vyvrátit některé mýty, které astrologii doprovází? Jistě vás už někdy někdo nazval čarodějkou ani unifikované a řekněme i laciné horoskopy v některých časopisech astrologii na serióznosti také příliš nepřidávají.

Vyvracení mýtů je snad na samostatný článek, už s odbornějšími termíny. Astrologie je velmi stará disciplína, její kořeny sahají až k Sumerům někdy do půlky třetího tisíciletí př.n.l. V jejích prapůvodních počátcích byla především potřeba nějak změřit čas, z hlediska cyklů k zemědělským účelům, k zajištění obživy. Postupně se práce s cykly, oběhy a vztahy planet přenesla i na životní cykly člověka a také symbolika jednotlivých planet a jejich vzájemných vztahů na charakterové vlastnosti člověka. A funguje opravdu velmi dobře. Kdyby lidé těm cyklům více rozuměli, měli by navzájem daleko více pochopení.

Pravda je ta, že bulvární astrologie obecně astrologům dobré jméno nedělá. To už se dostáváme na tenkou hranici někam mezi astrologa a věštce. Nelze lidi roztřídit jen na 12 znamení, ta kombinatorika je mnohem složitější, opravdu individuální, na základě data, místa a přesného času narození. A samozřejmě, že roli hraje rodina, výchova a sociální prostředí, kterým je jedinec obklopován. Moderní astrologie si vlastně nezadá s psychologií. Ale i tzv. krátké horoskopy se dají dělat zodpovědně, i já takové někdy připravuji a vždy alespoň vycházím z aktuálních stálejších planetárních konfigurací a fází Luny vůči každému jednotlivému znamení v určitém čase.

A k té čarodějce… jednou ke mě přišla neznámá paní na horoskop, na nějaké cizí doporučení. Vstoupila, rozhlédla se, a stojíce na prahu říká: „Máte tu nějaké pavučiny?“ Trošku mě to zaskočilo a odpověděla jsem: „Podívám se, možná bychom tu nějaké našly.“ Paní to evidentně neuspokojilo, kouká na mě nedůvěřivě mezi dveřmi a povídá: „Taky jsem si myslela, že budete starší…“ Odpověděla jsem: „Milá paní X.Y., neznamená snad, že když mi není alespoň sedmdesát, že nemám bohaté životní zkušenosti.“ A v tu chvíli vykoukla moje černá kočka s oranžovýma očima, kterou opravdu náhodou mám, protože ji nikdo nechtěl, paní ji spatřila, zatleskala ručkama a vykřikla: „Jé, černá kočka! To máte na odebírání negativní energie, že?“ Než jsem stačila cokoliv říct, už byla vevnitř, mazlila se s kočkou a svlékala si kabát. Někdy je zvláštní, že tyto takzvaně magické atributy stále fungují. Pro tu paní jsem zkrátka jako astroložka měla být – a také díky kočce byla – čarodějka. Ale jinak jsem normální žena, máma, která zrovna prožívá všechny euforie i dramata dcery v pubertálním věku.

Takže od té doby nevymetáte pavučiny, abyste zvýšila svou důvěryhodnost?

Nevymetám pavučiny, pořídila jsem si také hady, čolky, netopýra, svítím svíčkou a přechovávám nejrůznější kohoutí pařáty a muří nohy na lektvary… to byste snad chtěl slyšet? Takhle pohádkové to tedy není. Není třeba. Nepotřebuji si těmito atributy dodávat důvěryhodnost. Astrologie nejsou kouzla. Sice jí dříve bylo využíváno i k magickým rituálům, téměř každý panovník měl svého dvorního astrologa, a dokonce byla používána i v psychologickém boji za druhé světové války. Astrologii se může naučit porozumět každý, a já bych to jen doporučovala. Někdo k tomu má větší předpoklady, ale chce to zájem, vědomosti, čas a praxi, a může pomáhat každému. Astrologii také prioritně nepojímám jako techniku k předpovídání budoucnosti. Slouží hlavně k porozumění, pochopení vzorců a vlastností sebe sama a druhých lidí, je to spíše psychologická záležitost. A to, že můžeme nahlédnout zpět či do budoucnosti, je pravda, ale my nepředpovídáme události, nejsme jasnovidci. Pouze naznačujeme okolnosti, které mohou nastat.

Popište tedy pro ty méně zasvěcené, kteří se teď právě nad vašimi slovy zamýšlejí, co mohou oni sami obecně od astrologie či návštěvy astrologa očekávat a v čem osobně jim může být prospěšná?

Dříve byla astrologie hodně využívána ve smyslu hvězdopraveckém – astromantii, kde šlo hlavně o předpovídání událostí. Ale nyní je používána spíše jako horoskopie – tedy opírající se především o horoskop, jedinečný diagram konkrétního okamžiku, ať už okamžiku narození člověka či nějaké vnější události. Astrolog tedy sestaví horoskop a pak probíhá proces analýzy a syntézy, kdy na základě vědomostí, zkušeností, do jisté míry i intuice a senzitivitě při vnímání klienta, rozkryje postupně jednotlivé charakterové vlastnosti, danosti, jedinečnosti, způsoby chování a jednání člověka, a to se všemi silnými i slabšími stránkami jeho povahy. Někdy to lidem kreslím a ukazuji tak, jakoby planety byly sudičky, co nám stojí u kolébky, tato nám dává odvahu, tato pečlivost, tato touhu cestovat…a jak se k sobě mají, zda vytvářejí konjunkci, tedy stojí třeba dvě konkrétní těsně při sobě a podporují se, naproti nim další v opozici, jako by držela druhý konec provazu, a teď se přetahují a chtějí uplatnit – každý chvilku tahat pilku. Podobně můžeme znázornit všechny aspekty mezi planetami, navíc tam hraje roli, v jaké oblasti – astrologickém domě, a také ve kterém znamení stojí. Člověk se samozřejmě zná, ale někdy je těžké přiznat si vlastní chyby, často je hledáme ve vnějším světě, vinu v druhých. Já mu je pojmenuji, upozorním na ně, a pak už je na něm samém, zda si je naplno uvědomí, připustí, přijme jako integrální část své povahy a jak s nimi naloží dál. Zda s nimi bude pracovat a směrovat je či posilovat, využívat či zneužívat. Když vše zasadím do časového rámce planetárních pohybů, jsem schopná i říci, kdy přijdou ty vnější události, které mu budou naznačovat nutnost změny, a ve kterých oblastech se projeví. Změny modelu chování, ukončení používání určitých řídících principů, hlubšího pochopení. To jsou ty zkoušky a proces zrání a tříbení, který nám všem spravedlivě Vesmír připravuje.

Pokud je člověk zrovna v nějakém kritickém období, a věřte, že většinou lidi astrologa nevyhledávají, když jsou spokojení a šťastní – jak mi řekl jeden klient, byla jsem pro něj takovým posledním pokusem před blázincem, před psychiatrem – může mu to hodně pomoci. Pochopí třeba, proč se mu dějí určité věci a také se můžeme podívat, kdy to napětí, tlak povolí. To může být určitým záchytným bodem, motivací. Protože když jste v situaci, že jste z jedné strany lisován obrovským válcem a na druhém konci trubky, kterou vás to tlačí, je jen děrovaný cedník, kterým musíte projít, protože není jiná možnost, je pro vás údaj, že to za měsíc povolí, velmi důležitý. Řeknete si, že to ještě měsíc vydržíte, máte záchytný bod. A zmobilizujete síly.

Používám různé techniky – radixový horoskop, tranzity, solární horoskopy s vyhlídkou na téma osobního roku od narozenin do narozenin, ale hlavně jsem zaměřena na synastrii – partnerské horoskopy. I ty mohou velmi pomoci ujasnit si vzájemný vztah. Kohokoli s kýmkoli, nejen partnerů životních, ale i ve vztahu rodič – dítě, nadřízený – podřízený…

Musím uznat, že mým uším to zní velmi přesvědčivě. Nejeden knihkupec esoterické literatury musí mít z vašich slov radost, protože se dá díky vám předpokládat, zvláště teď před Vánocemi, navýšený zájem o knihy s astrologickou tématikou. Když už jsme u těch Vánoc, je z pohledu astrologie toto období něčím výjimečné?

Pokud by to bylo až takhle, měla bych jen radost. Ale jsou i jiné úžasné možnosti k uvědomění si, poznání a přijetí sebe sama i druhých, každého oslovuje něco jiného. Naštěstí si už máme z čeho vybírat, jak v literatuře, kurzech, směrech, učitelích… Advent má symbolický hluboký význam, vždyť slovo samotné pochází z latinského „adventus“ – příchod, myšleno na příchod Ježíše Krista, světla – spásy. Z astrologického hlediska se tato symbolika propojuje, čas zimního slunovratu, kdy Slunce vstupuje do znamení Kozoroha, je přelomovým bodem. Dny se maximálně zkrátily, dlouhé noci dávají přírodě odpočinout a koncentrovat síly. Působí chlad, zima, tma a zdá se, jako by to tísnilo lidskou duši. V osamění se propadáme do hlubokých pocitů jako strach, úzkost,

4-7.indd 5 21.11.2011 16:48:55

temnota… Vnitřní ztišení a klid, čas vánoční a novoroční, v sobě nese příslib nového života, Slunce se obrací a vydává k severu, oblouk světla dne se pomalu začíná rozšiřovat. Kozoroží princip je vyšplhat se z hloubky k výšinám, doslova tak, jako horské houževnaté kozy a kamzíci. Kozoroh je symbolicky spojen s vycházejícím Sluncem a osvícením, ač to na první pohled není patrné, nese v sobě tajemství světla. Té naděje, té jiskry, proto ta světýlka, svíčky a hvězdičky. V dnešní době bohužel poněkud zprofanovaná spoustou křiklavě svítící a blikající elektroniky …

Vánoce co by svátky klidu a míru jsou opravdu pro mnohé obdobím radosti, ale současně není málo těch, kterým Vánoce vnášejí do duší smutek a úzkost. Našla byste mezi hvězdami pro ně nějakou útěchu, nebo dokonce radu a naději?

Ano, působí mocné síly, vlastně jsem to popsala v předešlé otázce. Je to přirozený rytmus. Ale vždycky je naděje. Ta není ve hvězdách, máme ji v sobě. Naděje ale jde ruku v ruce s vůlí. Tam, kde je vůle, kde je úsilí, kde je aktivita a pohyb, je naděje, světlo. Život je pohyb, ustrnutí je zánik. Jako hoří oheň, jako teče voda v potoce, jako se vytváří zemina a úrodný humus, jako proudí vzduch, to vše jsou procesy a pohyb. To je také symbolika astrologických živlů. Vše v přírodě má svůj rytmus, období se střídají a i v životě přichází vzestup a propad.

Konkrétně 24. 12. bude novoluní, gravitační síly Luny a Slunce se sčítají a působí jedním směrem, koncentrovaná energie v nás povzbuzuje inspiraci, sílu vůle, nutí nás „růst“, jít dál. Je to období příznivé pro skoncování se špatnými návyky psychického i fyzického charakteru, ukončení přežitých záležitostí a nový počátek. Ale zase, kde není vůle, kde je pasivita odevzdanost, nepomůže nám ani novoluní, to je ostatně každý měsíc. Pokud se rozhodneme, vydáme impuls, zavoláme někomu, kdo nám je blízký a přes mnohaletou uraženost a nevraživost se povzneseme, vykročíme vstřícným směrem, můžeme být překvapeni reakcí. Je to na nás a na naší uražené ješitnosti a dotčenosti, našich vlastních zábranách. Je to těžké, vím, o čem mluvím.

Ale víte, i ve smutku a osamění, to světlo je tu pořád… není třeba se bát konce, duše mají úplně jiný přesah. Dělal jsem rozhovor s profesorem Raymondem Moodym, sama jsem měla mimosmyslové prožitky, prošla jsem spoustou meditačních i terapeutických technik a mám teď jiný pohled na duši a lidskou existenci v té fyzické podobě. Není třeba se bát, strach je špatný řídící mechanismus a jsou tu energie a síly, které nás přesahují. Naštěstí si to v poslední době začíná čím dál tím víc lidí uvědomovat.

Pomáhá tomu všemu i váš časopis?

To pevně doufám! Nová Regena je zaměřena na zdraví a alternativní léčení. Ale jak už jsem říkala na začátku, jsem přesvědčena, že zdraví těla a duše jsou spojené nádoby. Proto se snažím časopis vést v tomto duchu, koncipovat a zařazovat články o fysis i psyché. U článků o konkrétním neduhu, nemoci vždy zařazovat i alternativní možnosti léčby oproti jen klasickým medicínským postupům, hodně bylinkových rad a přírodních prostředků, protože je to přirozené. Lidé dříve léčili jen tím, co kolem rostlo, v krajním případě běhalo, lezlo či létalo, vzpomeneme-li třeba psí sádlo či pijavice, léčení včelím jedem. Až později se lékařská věda přemístila hlavně do laboratoří. Články o věcech duše a ducha k tomu vytvářejí doplněk, protiváhu.

Dokonce můj klíč pro práci v časopise je také astrologický. Zřejmě si toho málokdo všiml, ale pokud chystáme například červnové číslo, a v červnu převažuje vláda znamení Blíženců, zařazuji zdravotní témata s Blíženci provázaná, tedy dýchání a nervový systém. Není to jediné pravidlo, ale do určité míry se tím řídím.

V pozici šéfredaktorky Nové Regeny pracujete 1,5 roku, to je už dostatečně dlouhá doba, abyste se pokusila o bilancování. Můžete vy sama zhodnotit své působení v Regeně a povědět, co vám časopis dal a vzal?

Nová Regena mi dala hodně. Před lety jsem sice pracovala v novinách i časopise, ale jiného zaměření. Tohle je něco, co mě opravdu baví, mohu zde dobře uplatnit přirozené kreativní a tvůrčí dispozice, jak v slovní, tak obrazové formě, původně jsem studovala uměleckoprůmyslovou školu a dějiny umění. Časopis je v souladu s mým zájmem a životním stylem, můžu tu tematicky uplatnit rovnováhu mezi tělesným, psychickým a duchovním zdravím. Doufám, že tak, aby to pro druhé bylo zajímavé a podnětné. Potkávám se s inspirativními, zapálenými lidmi, kteří svůj obor dělají s radostí, většinou ne v závislosti na obživě, a to je hned jiná spolupráce. Nastartovalo se něco, s čím se já sama cítím být v souladu a ty energie, témata a osobnosti ke mně přicházejí samy. Užívám si to. A výraznější bilance snad ani není nutná, řídím se spíš svou intuicí a také reakcemi okolí, tedy především čtenářů. Proto jsem ráda za dopisy, e-maily, telefonáty, kritiku i pochvalu, každému odpovím a jejich názory a podněty beru vážně. A co mi Nová Regena vzala? Nová Regena je vydávána nezávislou vydavatelskou společností, nespadáme pod velký vydavatelský konglomerát a nejsme inzertně závislí na velkých farmaceutických firmách, nemusíme témata podřizovat jim na zakázku. Takže Nová Regena mi nevzala ani ty iluze, o čemž se často mluví.

Je za vámi bezesporu velký kus práce, ale ve vašem případě se dá celkem s jistotou předpokládat, že neustrnete na místě. Jaké máte s časopisem plány do nového roku?

Plány jsou jasné, v první řadě bychom chtěli rozšířit distribuční možnosti Nové Regeny a zároveň zachovat stejnou cenu časopisu i přes navýšení poštovného a cen papíru. Stále však bohužel zůstává jako nejjistější způsob distribuce přes zasilatelskou společnost a předplatné časopisu. V sou-

4-7.indd 6 21.11.2011 16:48:55

časných trafikách a novinových stáncích, kde je na jednom místě několik set titulů, časopis často zapadne, či je distribuován po pár kusech, které jsou hned rozebrány a pravidelný čtenář jej pak těžko musí shánět jinde. Co se obsahu týče, tak se rozšíří o určitá témata a rubriky, z čehož bych chtěla vyzdvihnout především novou rubriku Zahrada v souladu s přírodou, kde se můžete těšit na články, postupy i faktickou poradnu ohledně témat biopěstitelství. Dále to budou témata zaměřená i na děti, jejich správný vývoj a zdraví, protože to je základ.

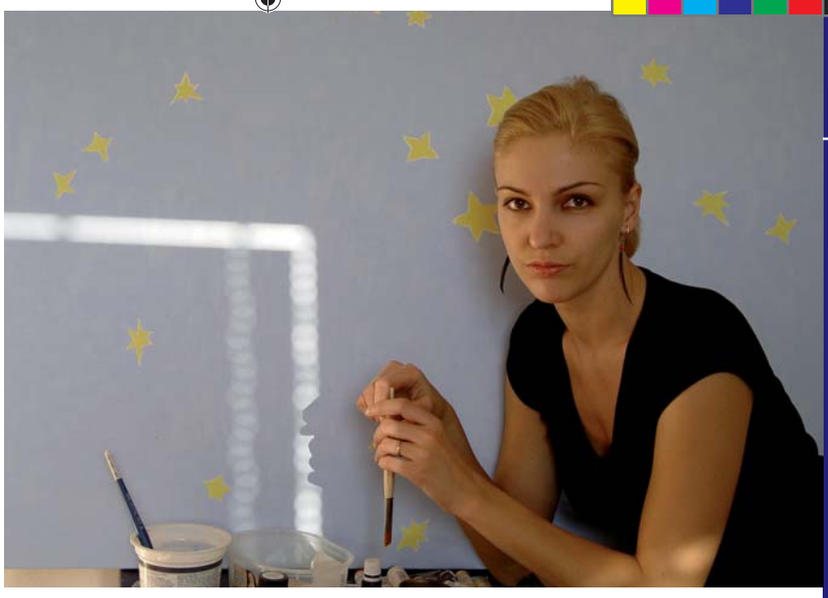

Nekazí vám plány skutečnost, že příští rok 2012 je podle Mayského kalendáře dokončením tohoto světa? Pokud mám dobré informace, tak 21. 12. 2012 v 11:11 hod. světového času se uzavírá 5125 let trvající cyklus Věků. Co bude dál?

Ani v nejmenším. Nejrůznějších informací o konci tu běhá… Stále se objevují nové přepočty a nové hypotézy ohledně Mayského kalendáře. A přitom zatím existuje jen jediný doposud objevený mayský text, z naleziště Tortuguero v jižním Mexiku, který zmiňuje rok 2012, navíc poškozený, a tak i jeho interpretace je sporná. Datum 21. 12. 2012 symbolizuje jen konec jednoho světového cyklu. Poukazuje spíše na transformaci vědomí na vyšší duchovní úroveň. A to už se dá dát do souvislosti i s určitými nastávajícími planetárními pohyby tak, jak je vykládá západní astrologie. Dnešní potomci Mayů jsou spíše pobouřeni nejrůznějšími manipulacemi a desinterpretacemi jejich starých proroctví, a nesouhlasí s šířením strachu a předpověďmi záhuby. Neříkám, že nemohou přijít těžké časy, ale…chci říci jednu důležitou věc.

Valí se na nás poplašné zprávy o katastrofách, videí o proroctvích a předpovědích, s někdy sugestivním vyskládáním nejhroznějších událostí v průřezu stoletími a velkým otazníkem na konci je plný internet, často vzbuzují strach. A ten strach, obavu, kterou v sobě neseme a živíme, myšlenky a pochyby, které k tomuto upínáme a vysíláme, putují do prostoru tzv. kolektivního vědomí, informačního pole. Tam se ukládají a zhušťují a jsou dost škodlivé.

Nehledě na předpovědi si totiž svou budoucnost utváříme sami. Svým myšlením a cítěním, směřováním a ochotě růst. Jednotlivec, skupina, společnost. Pokud budeme vkládat do informačního pole negativní myšlenky, strach a obavy, ta energie se projeví. A naopak. Je to i o běžné laskavosti, ohleduplnosti, citu a lidství, správných věcech. A my to všichni vnitřně víme, co je správné a pravdivé. Jen si na to někdy těžko rozpomínáme… A nemám na mysli paměť před pár lety, myslím tím paměť věků…Je nutné si uvědomit, že svým plným přítomným prožíváním a soustředěním na správný čin, úkon v současné chvíli, děláme to nejlepší. Strachem a obavami z budoucnosti nepomůžeme sobě ani druhým.

Když tedy Mayské proroctví hlásá pro rok 2012 příchod nového období naší civilizace, neměli bychom do nového roku přijmout nějaká osobní předsevzetí? S příchodem nového roku je to častý jev a možná, že právě s koncem letošního roku je ta pravá chvíle zamyslet se.

To klidně můžete, může kdokoli. Přijmout je, to je jedna věc, ale dodržet, udělat tu změnu, je věc naprosto odlišná. Zkušenost je taková, že pokud rozhodnutí ke změně v nás ještě nedozrálo, nepomůže nám ani pomyslná hranice starého a nového roku. To vydrží a nevrátí se k němu jen jedinec s velmi silnou vůlí, který už rozhodnutí ke konkrétní věci takzvaně „přijal za své“, ztotožnil se s ním. Ostatní potom ke změně většinou donutí okolnosti, tedy někdo bude na ženu stále křičet, možná si to uvědomí, až mu uteče. A kdyby se vrátila, změní to velmi pravděpodobně jen na chvíli a zase se vrátí ke stejnému modelu, musel by jít hlouběji a rozkrýt hlubší vzorce a příčiny toho chování. Konkrétní vize, představa, přání nám ale může pomoci. Proto fungují zdánlivě směšné návody na to, že když chce někdo zhubnout, ať si přilepí na ledničku koláž z vystřižené štíhlé postavy se svou hlavičkou. Tu vizi je třeba mít v hlavě, v konkrétní myšlence, anebo alespoň stále na očích. Astrologicky je však daleko významnější než kalendářní rok období osobního roku, tedy od narozenin do narozenin. Na tuto dobu se také sestavuje tzv. solární horoskop, který ukazuje témata, podmínky a okolnosti, za jakých se bude jeho život v tomto čase odvíjet.

Přicházející období by mělo směřovat k vědomému přeformování myšlení a chování lidstva směrem k humanitě a lidství, pospolitému vědomí. A začít se dá od drobností. Ohleduplnosti, nabídnutí pomoci, dobrovolném přispění společnosti. Přečtěte si článek uvnitř časopisu o fungování charitativní organizace v Anglii. Třeba i ten může být inspirací, jak začít. V tomto ohledu, od jednotlivce směrem ke společnosti, předsevzetí do nového roku 2012 všem jen doporučuji, přeji si to, přeji to nám všem.

A co ještě si přejete? Můžeme dát jeden výtisk Regeny s naším rozhovorem za okno pro Ježíška, tak toho využijte.

Opravdu mám spoustu konkrétních nadosobních přání… Za sebe si momentálně přeji, abych co nejdříve douzavřela důsledky své osobní životní etapy, kdy jsem byla tak nějak pod vlekem událostí a vlivem druhých, spíš než jsem si řídila život sama. Také si přeji, aby moje nemocná babička, která teď leží v LDN, procházela touto fází se vší zaslouženou důstojností a i rodina všechny tyto záležitosti zvládala co nejlépe. A ta úplně osobní a tajná se přeci neříkají…

To se pak ale nedozvíme, co vám přináší radost, co vás činí šťastnou, po čem toužíte…

Mám radost, když dodělám práci, když někomu dobře vyložím horoskop a jemu to pomůže, když mě dcera obejme, když mi nakreslí obrázek, když je v partnerství soulad, když uvařím dobré jídlo, když se mi zdá hezký sen. Jsou to drobné, obyčejné věci, spíš v rámci mezilidské komunikace. Prošla jsem si velmi drsnými životními podmínkami a také mimosmyslovými prožitky, podobnými těm, které popisují lidé, jež se ocitli v tzv.stavu blízké smrti, a můj systém hodnot se změnil. Ale aby člověk mohl fungovat s hlavou ve hvězdách, teď už nemyslím astrologii, ale ten duchovní a duševní růst, potřebuje stát pevně nohama na zemi, být ukotven. Je to vše o rovnováze. A tak tedy vám to prozradím, přála bych si vlastní domeček.

Tak já pevně věřím, že nejen já, ale i všichni čtenáři vám teď s příchodem nového roku ze srdce přejí, ať kolem sebe máte stále co nejvíce radosti, ať jste šťastná, zdravá a brzy položíte základní kámen novému domovu.

Děkuji vám za rozhovor.

Název článku
S hlavou ve hvězdách

Autor článku
Michal Konopásek

Fotografie
Jan Pohribný a archiv P. V.

4-7.indd 7 21.11.2011 16:48:56